

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА КУЛУ

БЕОЧИН, МАРТ, 1997, ГОДИНА VIII, БРОЈ 369
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СТО ДАНА НЕУСПЕШНЕ ЕСПЕЕСОВСКО-ЈУЛОВСКЕ ВЛАСТИ У КУЛСКОЈ ОПШТИНИ

Велико бреме тешких, готово нерешивих проблема које је створила претходна неспособна гарнитура на челу са Миладином Стојановићем у старту је погодила разорном снагом слабашну, несложну еспеесовско-јулску власт у Кули; слабашну у погледу кадровских решења, стручности, способности и у сваком другом смислу.

Акутелни председник Скупштине општине Велибор Васовић и чланови општинске владе на челу са Борђем Ковачем су такву политичку судбину и заслужили као бољу казну, прво, због тога што су проблеми о којима је реч настали као резултат наопаке политике СПС-а, чији су они припадници или идеолошки сродници, друго, зато што су директно или индиректно дали свој пуни допринос да се створе услови за рушење и пропадање свих вредности у нашој општини, и треће, зато што су и сами, као и сви одборници Социјалистичке партије и ЈУЛ-а, гласали и одлучили на конститутивној седници Скупштине општине да се бивши председник Миладин Стојановић и бивши председник Извршног одбора Скупштине општине Горан Кљајић разреше без подношења извештаја о свом раду, а то значи без полагања рачуна и без икакве одговорности за оно што су учинили, а учинили су много лошег и по томе ће се памтити.

Тако су одборници и функционери СПС-а и ЈУЛ-а преузели на себе одговорност за ненаменско трошење средстава, за незакониту поделу функционерских станова и све политичке махинације и промашаје Скупштине општине из претходног сазива; уснут је новоизабрано општинско руководство показало на самом старту да за одговорну политику нису зрели, да са озбиље и радикалне промене, које су нужне, немају ни снаге ни знања ни воље. Није њима до народа; њима је једино стало до властитих привилегија и до власти за коју се боје више него за своје животе. Па то се најбоље видело када је председник одборничке групе Српске радикалне странке, др Станко Студен предложио да се у дневни ред треће редовне седнице Скупштине општине Кула уврсте као посебне тачке захтеви српских радикала: 1) да

се незбринутим избеглицама из Републике Српске Крајине из буџетских средстава плати закупнина за станове и утрошена електрична енергија; 2) да се избеглицама доделе плацеви за индивидуалну стамбену изградњу по цени која би била симболична и 3) да се избеглицама додели под повољним условима одређена површина обрадиве земље како би могле лакше да преживе у суробим условима у којима су се нашле.

Ове предлоге нису подржали ни одборници леве коалиције (СПС-а и ЈУЛ-а), ни коалиције „Заједно“, иако је одборничка група Српске радикалне странке нудила реална и лако остварива решења, а зна се да су прошле године на подручју кулске општине остале огромне површине необрађене земље. Само у Сивцу запарложено је 700 хектара ораница, шта је брига одборнике СПС-а, ЈУЛ-а и коалиције „Заједно“ што улицама Куле и других насељених места наше општине тетура од глади и безнађа српска сиротиња која нема услова да живи, а не може на силу да умре?

Наречени одборници не воде рачуна ни о својим бирачима јер су на многим примерима показали да су неосетљиви за проблеме грађана и најчешће су доносили одлуке које су у супротности са интересима становника наше општине. Усвојили су неуравнотежен буџет којим су предвиђена минимална средства за решавање социјалне проблематике иако у кулској општини има више од 7200 незапослених, док се с друге стране новац разбацује и арчи, јер финансирање адаптације Ликовне галерије у износу од 113.000 динара је више од непотребног разбацавања новца, то је плачка и отимање од сиротиње.

Примера ненаменског и нерационалног трошења новца од самодоприноса и других дажбина има пуно, али нам ограничен простор не дозвољава да о њима појединачно пишемо.

Ради објективног обавештавања јавности морамо нагласити да међу одборницима СПС-а и ЈУЛ-а има часних људи, али су они у апсолутној мањини. Највећи број одборника владајуће коалиције у кулској општини су незаинтересовани, апатични појединци који на

седнице долазе потпуно неспремни и неспособни да се активно укључе у рад Скупштине. На улазу у Велику салу Скупштине општине они погасе цигарете, поред врата, у ходнику, оставе своју савест и свој понос, мирно и покорно седају у одборничке клупе да би спокојни, у свом жалосном статусу, провели читаве седнице у слатком полусну и дремежу. Од тог тренутка они постају безлични, постају бројеви од 1 до 26, они се претварају у бесвесни механизам за доношење одлука којима штите пре свега неспособну и по грађане штетну политику Социјалистичке партије Србије и ЈУЛ-а.

Ипак, најтрагичније фигуре у Скупштини општине су одборници коалиције „Заједно“. Неспособни сви осим Петра Ковачевића, политички мусави и неумивени, незнањем и међусобном неслогом осакаћени мисле да се политика води цртањем црвене петокраке испод грба Српске радикалне странке и другим циркуским и уличарско-шибидарским штосовима најгоре врсте. Ова несложна и разједињена братија долази на седнице Скупштине општине без претходних припрема и услагшавања ставова. Због тога одборници коалиције „Заједно“ најчешће гласају против својих бирача и сами против себе што је непримерено и невиђено у политичкој пракси. Ова одборничка група је потпуно разбијена међусобним трвезњима и сумњичењима, а постоје и озбиљне индиције да су појединци огрезли у криминалним радњама, по узору на њихове лидере Вука Драшковића и Зорана Ђинђића.

Пошто су седнице отворене за јавност, одборници Српске радикалне странке позивају грађане кулске општине да у што већем броју присуствују раду Скупштине, да чују и да виде на лицу места како њихове интересе заступају и бране одборничке групе појединих политичких партија, односно политичких групација и да се на основу тога, већ сада, одлуче за кога убудуће треба или не треба гласати. У Кули, марта 1997.

Народни посланик и председник
Одборничке групе СРС
др Станко Студен

КОГА ШИША ЈУ(Л) МЕНАѢЕР – БОРИША?

Кућа од вунених тканина, адреса: **Виноградска 35, Петроварадин, тел.: 021/432-120**

Од како је иманован за директора Бориша Ђаласан је за предузеће ДД „Кулски штофови“ успео да уради следеће:

– број запослених смањио је са 1.200 на 750, од чега 250 ради, а остали се налазе на принудном одмору;

– разјурио је најспособније кадрове да би се оградио нешколованим и неспособним полтронима који су му и омогућили да растури фабрику;

– интригама и лажима завадио је колектив да би га потчинио и да би у фабрици завео диктатуру и лични терор;

– у периоду санкција производе фабрике је извозио преко Македоније, а девизе је примао на руке, без икакве евиденције и контроле;

без видљивих оправданих разлога путовао је по разним земљама Европе, а та путовања су редовно праћена негативним финансијским ефектима;

– узео је кредите под веома неповољним условима од „Металс“ банке у укупном износу од 2,5 милиона америчких долара, тако да потраживања кредитора на име камта, како је речено

на скупу радника који је одржан 24. фебруара 1997. године, износе преко три милиона динара;

– задужио је фабрику ДД „Кулски штофови“ код „Континентал“ банке такође за око 2,5 милиона америчких долара, плус камате чији износ није познат;

– у име радника које је представљао задужио се код Дирекције робних резерви за милион америчких долара уз годишњу камату од око 950.000 динара;

– поред наведених, постоје и други дугови и потраживања разних поверилаца, тако да укупна дубиоза предузећа износи преко 50 милиона динара;

– за сво време директоровања није инвестирао ни једног динара у производњу нити у модернизацију технологије тако да је фабрика ДД „Кулски штофови“ остала без обртних средстава и основног капитала;

– некадашњи гигант и једног од носилаца развоја кулске општине оборио је на колена и тако угрозио егзистенцију запослених и њихових породица и довео читаву општину у веома тешку ситуацију.

С друге стране, директор фабрике СС „Кулски штофови“, Бориша Ђаласан успео је за себе да уради следеће:

– путовао је по белом свету, трошио и уживао у незаслуженом луксузу, а та путовања издржала је радничка грбача;

– саградио је суперлуксузну вилу у улици Виноградска бр.35 чију фотографију објављујемо;

– у периоду рапудог пропадања „штофаре“, када је производња смањена до егзистенцијалног минимума, а радници увелико отпуштани, када је једино растао број запослених на принудном одмору, уз помоћ ЈУЛ-овских мафијаша и неуспешних професора као што је Милија Зечевић, успео је да се прогласи за ЈУ-менаѢера ...године.

Само у земљи Страдији, каква је Србија у Милошевићевско-Марковићевској ери, могуће је језиво бешчашће, уништавање фабрике и тиранију над радницима прогласити за менаѢерски подухват године.

Честитамо, Директоре!
У Кули, марта 1997. год.

Члан Општинског одбора СРС
Бранко Грмуша

Зграду у Улици М. Тита 246 Ц у Кули почело је да гради 1988. год. грађевинско предузеће „Игман“ из Српске Илице, за потребе тржишта. Када се 1992. године избио рат у Босни и Херцеговини, иако је градња напредовала предвиђеном динамиком, радови су сведени на минимум; уграђивана је столарија и неке инсталације.

Због тешкоћа изазваних ратом „Игман“ је био приморан да склопи уговор о завршетку радова са приватним предузећем

Све ове обавезе „Игман“ је углавном испунио, а о стању на објектима постоји записник судског вештака из Општинског суда из Куле Добријевић Душка којим је утврђен степен завршености објекта и постојећа количина материјала. Записник је направљен на захтев купаца станова у ван-парничком поступку кулских адвоката Зорана Прекајца и Славка Манди.

За разлику од „Игмана“, „Инако“ је поступио потпуно супротно уговору. Власник

Све у свему, Гојко Радојевић је узео све што је могао, а за узврат није урадио ништа, и још су његови радници упропастили део онога што је већ било урађено. Или, да будемо врло прецизни, „Инако“ није урадио ништа ваљано.

Прилазне бетонске стазе, које су правили радници овог приватног предузећа у децембру месецу прошле године, већ се оспају, а у кратком временском периоду пропаће дефинитивно. Одвод атмосферске воде решен

СТАНАРИМА НИЈЕ ЛАКО КАД АРЧИ „ИНАКО“

„Инако“ из Куле. Према основном уговору „Инако“ је преузео обавезу да: 1) заврши стамбено-пословне зграде (ламеле Ц и Д) по пројектно-техничкој документацији, 2) да уради прикључке за електричну струју, телефоне, воду и канализацију и 3) да уради тротоаре и прилазне стазе.

Истим уговором „Игман“ се обавезао да ће приватном предузећу „Инако“ уступити непродате станове, непродат пословни простор на трећем спрату, материјал који је био допремљен у објекат (паркет, керамичке плочице, терацо плочице, електро-материјал за фину монтажу, струјомере, плакаре...), пројектно техничку документацију за две ламеле (А и Б), откупљену локацију за наведене ламеле и могућност да наплати потраживања од коопераната као што су „Монтер“, Кула, „Тон, Кула, „Кулапројект“...

„Инака“ је продао паркет и плакаре, а у појединим становима су његови радници поскидали већ инсталиране радијаторе, бојлере, санитарне уређаје и све то такође продали. На исти начин су отуђили и највећи део електро-материјала које је набавио „Игман“, кажу станари.

Гојко Радојевић је, као власник „Инака“, потпуно нелегално, без знања власника продао део заједничких просторија трећим лицима. Поред света тога, бивша општинска влада му је омогућила да узме велике паре за уређење простора око стамбено-пословног објекта о коме је реч, као и за завршетак три стана који су власништво Скупштине општине Кула. Средства су се сливала у руке власника „Инака“ и на име завршетка станова који је финансирао Фонд за грађевинско земљиште из Куле и „Електропривреда“ из Врбаса.

је још горе; кишница се слива у туђе двориште и већ је суседима учинила велику материјалну штету.

Због свега што је наведено, ни до данашњег дана није извршен технички пријем стамбено-пословне зграде у Улици М. Тита 246 Ц у Кули, иако станари одавно живе у њој.

Преварени, опљачкани и огорчени власници станова енергично захтевају од надлежних органа и институција кулске општине да заштите њихова права, као и да извођач радова, приватна фирма „Инако“ из Куле испуни обавезе преузете из уговора и зграду у целини, као и све станове појединачно, заврши и оспособи за технички пријем.

У Кули, марта 1997.

Одборник Српске радикалне странке у СО Кула
Зорица Медић

ДА ЛИ СУ ТРОВАНИ ПАЦОВИ ИЛИ ЉУДИ?

Прошле године је Влада Републике Србије увезла из иностранства два вагона чоколаде којој је прошао рок употребе. Под мистерионским околностима део те чоколаде стигао је на адресу Ветеринарске станице у Кули, а примио је управник ове установе, дипломирани ветеринар и актуелни одборник ЈУЛ-а у Скупштини општине, Сава Гроздић.

Било је најпре предвиђено да се приспела чоколада самеле, помеша са одговарајућим отровом и употреби за дератизацију, односно уништавање мишева и пацова. Онда се управник Ветеринарске станице предомислио, и

како рече, део те чоколаде поделио (или продао?) комшијама и познаницима за јело.

Замислите човека који је својим образовањем и струком којом се бави задужен за очување здравља људи и који је чоколаду намењену за тровање глодара поделио туђој деци.

И још се несавесни Сава Гроздић правдао на седници Скупштине општине како се лекови и намирнице могу користити извесно време и након што је рок за употребу истекао! Питамо се шта би било да је неко, ко је употребио чоколаду сумњивог квалитета, настрадао? И још једно питање: верују ли

стварно бирачи, који су гласали за Саву Гроздића, да он може да заступа и брани њихове интересе кад је спреман да доведе у питање њихово здравље и здравље њихове деце?

Било би логично да политичка партија чији је Сава Гроздић члан покрене сама процедуру код Мандатно-имунитетске комисије Скупштине општине Кула за одузимање мандата свом безобзирном и неодговорном одборнику.

У Кули, марта 1997. год.

Народни посланик и одборник СРС у Скупштини општине Кула
Др Станко Студен

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

Др Станко Студен, народни посланик и одборник Српске радикалне странке у Скупштини општине Кула, позива грађане изборне јединице бр.6 да присуствују ЗБОРУ, који ће се одржати у суботу, 29. марта 1997. год., у 11 часова у згради Скупштине општине.

Изборна јединица бр.6 обухвата следеће улице: П. Кочића, Игманску, Косовску, Исе Секичког, 51. дивизије, Истарску, С. Сремца, Кра-

јишку, Вука Караџића, Кумровачку и салаше.

Зорица Медић, одборник Српске радикалне странке у Скупштини општине Кула, позива грађане изборне јединице бр.4 да присуствују ЗБОРУ, који ће се одржати у суботу, 29. марта 1997. год., у 11 часова у згради Скупштине општине.

Изборна јединица бр.4 обухвата Титову улицу од бр. 232 до 272.

Бујадин Гроздић, одборник

Српске радикалне странке у Скупштини општине Кула, позива грађане изборне јединице бр.12 да присуствују ЗБОРУ који ће се одржати у суботу, 29. марта 1997. год., у 11 часова у згради Скупштине општине.

Изборна јединица бр.12 обухвата следеће улице: Лоле Рибара од 67 до 149, П. Драпшина од 104 до 218 и од 107 до 201, 16. дивизије од 92 до 174 и од 89 до 177, ЈНА од 1 до 25 и од 2 до 46.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника Петар Димовић

Редакција издања за Кулу:

Уредник: Др Станко Студен, Зорица Медић и Бранко Грмуша

Адреса редакције за Кулу: Лењина 10

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу

Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.